

лича на царетѣ, и която имъ е потребна за да управляватъ добрѣ тѣхнытѣ народы. Богъ му отговори: „Пощо ты прѣдпочете прѣмъдростьтѣ отъ богатството, и отъ другытѣ врѣменны добрины, то и азъ щѣ тя направѣ не само най-прѣмъдрѣ отъ сичкытѣ царю, но и най-богатѣ и най-силенъ.“ Подирѣ туй виждане Соломонъ има приликѣ за да покаже прѣмъдростьтѣ си като прѣсѣди една много значителнѣ тѣжбѣ. Двѣ жены дойдохѣ, та ся прѣдставихѣ прѣдъ него, и една отъ тѣхъ му каза: „Царю честитый, азъ прѣспахъ въ една стаѣ заедно съ тази жена; и двѣтѣ ный имаме по едно дѣтенце: Случи ся, та тази жена като бѣше турила дѣтето си при неѣ на одара, го удуши. Когато видѣла че е умрѣлъ сынъ ѣ, тя ся дига полека, лека, и като турила мъртвото си дѣте при мене, зела мойя сынъ, който бѣше живъ. Нараньтѣ азъ ся много нажалихъ; но като прѣгледѣхъ внимателно туй мъртво дѣте, познахъ че туй не бѣше мойтъ сынъ, но сынътъ на таза женѣ.“ Другата жена каза царю: „Царю честитый! тази жена вы лѣже; нейныйтъ сынъ е мъртвото, а мойтъ е живото дѣте.“ Прѣсѣда, която много забърка Соломона, защото немаше никакъвъ свидѣтель; но той каза едному отъ стражарытѣ си: „Земи живото дѣте, и го разсѣчи на двѣ съ една сабѣ, и дай на секѣ една по половинѣтѣ.“ Жената, която по-прѣди бѣше приказала, и която бѣше истинната майка на дѣтето, ся разтрѣпера като чу тѣзи думы; тя ся спустна на царевытѣ крака, и каза Соломону: „Ахъ! царю честитый, дай дѣтето читаво на тази женѣ, която иска да ми го отнеме; по-добрѣ обычамъ да го изгубѣ, отколкото да го видѣ мъртво.“ Но другата жена думаше: „Най-праведното е що заповѣдва царьтъ;